

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijski v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 27.

V Ljubljani, v ponedeljek 3. februarja 1896.

Letnik XXIV.

Deželna zavarovalnica.

(Govor poslanca dr. Žitnika v deželnem zboru Kranjskem dne 24. januarja t. l.)

(Konec.)

Vprašanja gledé cenilcev in kdo naj bi pobiral premije, ali davkarje ali županstva, tega v tem trenutku nečem razmotrivati, to je predmet poznejših obravnav. Mimogredé pa že danes omenim, da jaz imam pred očmi kot konečni namen vedno le deželne zavarovalnice na podlagi vzajemnega in prisilnega zavarovanja z monopolom in z raznimi razredi glede rizik. Odločno pa bi bil proti podržavljenju zavarovanja in celó po načrtu, kakor ga nekda vlada pripravljala. Vlada namreč hoče vpeljati, kakor Poljaki želé, le prisilno zavarovanje, to je, vsakdo naj se zavaruje, a zavarovane naj si sam izbere zavarovalnico. Ta načrt bi le vodo napeljal na kolesa zasebnih zavarovalnic vsaj pri manj razsodnih ljudeh. Pomnožili bi se agentje, in konečno bi zasebne zavarovalnice skle pale karte. Deželne zavarovalnice bi kot konkurenčni zavodi morali pobirati najslabše rizike in vspeh bi bil jako dvomljiv.

V tem slučaju bi morala vlada prevzeti garancijo za vse zasebne zavarovalnice ali pa naravnost izreči: ta in ta zavarovalnica je solidna. To načelo bi torej ne ustrezalo potrebam in tudi ne vsem zasebnim društvom. Dalje pa so tudi razmere v avstrijskih kronovinah gledé poslopij tako različne, da bi morale jedne dežele v normalnih razmerah plačevati za druge, n. pr. za Galicijo. Znani Dumba sam je rekel v niže-avstrijskem dež. zboru, da se morajo dežele odločno protiviti podržavljenju zavarovanja.

Mnogi imajo pomisleke proti prisilnemu zavarovanju, češ, vsakdo sme s svojim imetjem razpo-

lagati prostovoljno ter poslopja zavarovati ali ne. Tudi jaz nisem za državno upravo, kakor si jo slikajo soc. demokratje, kajti taka bi bila mogoča, ko bi bili ljudje vsi kot angelji brez zavisti, hudobnosti, sebičnosti itd.

Toda Švicarji n. pr. so gotovo svobodoljubni državljani, in vendar imajo skoraj v vseh kantonih prisilno zavarovanje! In kaj je konečno država z urejeno upravo drugega, ko velika zavarovalnica? In zavarovanje proti elementarnim nezgodam bilo bi le mali faktor v veliki zavarovalnici. Vsak zakon je več ali manj moralna sila proti človeškim slabostim. Sicer pa je že sedanjí način zavarovanja moralna sila z ozirom na mnoge požare in zahteve hranilnic, da se mora vsak dolžnik zavarovati in celó z določbo gotove zavarovalnice. Torej pomisleki proti prisilnemu zavarovanju so jalovi ter izvirajo iz pretiranih načel liberalizma.

Predlog naš meri tudi na zavarovanje proti toči in živine proti živinskim boleznim.

Jaz ne menim, da bi mogoča dež. zavarovalnica morala takoj pričeti zavarovanje proti toči. To vprašanje je težavneje rešiti, ker imamo premalo izkušenj. Morda bi kazalo vpeljati zavarovanje sploh proti uimam, kakor so: mraz, povodenj, toča itd. Da je treba pomoči, o tem ni dvoma, saj vemo, da je dežela od 1884 do konca 1894. leta samo po toči poškodovanim razdelila podpor 24.040, torej na leto povprek 2100 gld. Sedaj zavarujejo proti toči le delniške zavarovalnice in te imajo mej sabo kartel. V tem oziru bi se morda združile dve, tri sosedne kronovine.

O zavarovanju proti živinskim boleznim je g. predgov. Hribar govoril obširno in stvarno, meni ni treba ničesa dostavljati. Le v tem se ne strinjam z njim, da bi se to zavarovanje izročilo zasebni upravi. Na Predarelskem imajo že zavarovalnico za živino, in,

kakor kažejo poročila, dobro vspeva. To je jedina živinska zavarovalnica v Avstriji. Bilo jih je že več, a so ponehale, toda ne vsled odškodnin, temveč vsled prevelikih provizij in slabega gospodarstva, n. pr. „Orion“, „Apis“. Smartinska je propadla vsled drugih strok, ne pa vsled risque simple.

Hitim h koncu! G. posl. Hribar je utemeljuje svoj predlog glede oprostite od dež. naklad po potresu poškodovanih poslopij navajal dež. podpore v zadnjih letih ter rekel mej drugim: „Podpore pogorelcem ne izpričujejo samozvesti prebivalstva“.

Častiti gospodje, jaz g. Hribarju v tem oziru popolnem pritrdim. Samozvesti, zaupanja v svoje moči najdete pri našem prebivalstvu malo. Temu pa ni teliko vzrok indolence ali unemarnost, tudi ne „okoščeneli konservatizem“, kakor se večkrat trdi, temveč v prvi vrsti grozna beda mej prebivalstvom po deželi in, recimo naravnost, tudi prevelika brezbriznost omikanejših krogov. Dasi smo morda v teoriji napredovali, dasi prodira sicer počasi, a sigurno v višje in nižje slojeve ideja socijalnih reform v krščanskem duhu vzajemnosti, vendar imenujejo hujskača vsacega, ki priporoča pri nas nove, četudi zdrave in drugod z večletnimi izkušnjami utemeljene in potrjene nauke o narodnem gospodarstvu. Mnogo jih je, ki svoje težko prislužene novce znesó v hranilnice, ali, kar je stokrat slabše in naravnost nekrščansko, posojujejo sosedom uprav za krvave obresti, namesto da bi umno porabljali denar za zboljšanje zemljišč, vinoreje, govedoreje itd. ali za primerne obresti pomagali bližnjiku iz denarnih stisk.

Čas je, da resno pričnemo delo, kajti — periculum est in mora! Revščina se širi in vse podpore so kaplje v morje. Država bi morala v prvi vrsti storiti svojo dolžnost, ker ima tudi razne pravice. Ona sicer ne more vsacemu zagotoviti „ekzistenčnega minimuma“, toda pomagati more, da se revščina

LISTEK.

Dozdevna ljubezen.

Roman. — Spisal knez M. N. Volkonskij.

(Dalje.)

VI.

Pred odhodom v Favorit je videl Bahtemin še nekolikokrat Tašo in govoril z njo. Videl jo je od daleč za table-d'hôte-om, videl potem pri večernej godbi v Conserva-tion-u, videl za čajem pri Ljvovej — in vsakokrat je počutil nekaj čuden, čaroben pokoj pri pogledu na njo in čuvstvo blagodejnega mira...

„Kaj je to,“ mislil si je, ostavši sam, — „kaj je to... ona je čudna... popolnoma čudna... ni tukajšnja, mila,“ in prijel se je pri besedi mila, čude se svoje drznosti, da si upa nazivati jo v mislih tako. — „In koj bode dan, bode trenutek in jaz... jaz koj...“ a ni hotel dokončati svoje misli, boječ se, da mu razpoči srce že, ko si predstavi srečo, more zadeti i njega... Zakaj pa ne? je-li morda slab človek, napreduje morda slabo v službi in ni li morda njegovo življenje gotovo?... A pri čem je tu Ilija Dmitrijevič? ali možno kaj resnega?... ne more biti... Toda, kakor se vidi, ona dva sta znana že davno, a on, Bahtemin, še le nekoliko dni; ali je tu morda čas važen?...“

Med tem se je zanimal Ilija Dmitrijevič delavno in strastno z naročenim mu delom: naročeval vozove, obečeval veliko „pitnino“ kočijažem, ako bodo vozili dobro, ogledoval konje, ukazoval, da naj jim denejo prevleke za ušesa, ker je dejala nekda Taša, da jej jako ugaja običaj, devati konjem prevleke, da jih branijo obadov in se jim ne blišči; trudil in potil se je.

Stara Ljvova se je radovala svojega sina in samo srčno želela, da bi ostal njen Ilija nekoliko časa v Badenu.

„Vsaj še jeden ali dva tedna,“ mislila si je, „a tedaj!...“

Nehoté in presrčno se je nasmehnila svojim sanjarijam.

Prišla je nedelja. Rano zjutraj, ko niso bili še vsi vstali, tekal je Ilija Dmitrijevič v rudečem ovratniku in lepej novej suknjici, napolnjen z dišavo, s svetlim licem in blestečimi očmi, po hodniku hotela, priganjal postreščke, da naj dadé kavo, spraševal jih, so li pripravljeni ti ali drugi, ki se udeležé skupnih gostij, in jezil se, da gre vse strašno počasi in ne kakor je treba. Že nekolikokrat je pohitel na vrt, po cesti v mesto, v konjušnico k najetim konjem, in prišedši nazaj k materi, se je odkril, vrgel klobuk na mizo ter težko dišoč in brisoč si vroče čelo z robcem dejal:

„Uh, kako sem truden! In današnja vročina!“

Ob desetih bili so pripravljeni naposled vsi udeleženci in, drže v rokah ta suknjo, drugi plet, pogovarjaje se ter svetuje Iliji Dmitrijeviču in mlademu, bledemu pruskemu polkovniku, kam naj kaj položita in kako razmestita, stali na predstopnicah glavnega vhoda, pričakujé grofico in Tašo. Ilija Dmitrijevič je vzdigoval, s papiročko v ustih, vrhe koleseljev in skušal priložiti reči, ki niso spadale tje. Kar so se zaslišali po hodniku, ki vede k predstopnicam, lahki, nagli koraki, in zapoznena Taša v sivej opravi s širokim vezilom, v visokem klobuku s prevezo iz rudečih trakov in v rudečej, baržunastej pelerinki, zmešana in vesela, da jej pristaje oprava in da se je bodo veselili vsi, stopila je na predstopnice, smehlja se in steguje roko po vrsti vsem, ki so se zbrali pri dverih. Grofica je prišla za njo.

„Zdravstvujte, Natalija Alekséjevna,“ kriknil je Ilija Dmitrijevič s sijajnim smehlajem, ko se je obrnil in zagledal Tašo, vzel papiročko iz ust in potisnil jo proč.

„Sedaj pojdemo takoj. Vaše reči sem že naložil. Tam so. Štefan Aleksejevič, bodite tako dobri...“

„Kaj, kaj?“ vprašal je nemški nedokončavši kočijaža, ki mu je nekaj govoril. — „Ah, da dobro.“

Pri tem je skočil iz koleselja in začel ukazovati nekaj drugim kočijažem.

(Dalje sledi.)

5 8 15 M. M.

ne širi v toliki meri in da ne raste število fatalistov in drugih državi nevarnih ljudij. Država jako veliko tirja tudi od najmanjšega posestnika, a pomaga mu malo!

Vzemite kočarja, če pogori! Kako naj si pomaga, da si postavi novo domovje! Preje so ljudje imeli razne servitute in sosedje so pomagali v nesreči? Sedaj, no sedaj ne morejo v toliki meri, ker so sami večinoma reveži. Vsak najmanjši kočar pa ljubi svoj dom, koder se je rodil, kjer je živel, četudi v revščini. Da pa si more zavarovati streho, potrebna je deželna zavarovalnica.

To vprašanje, vis. zbornica, ni politično, ni strankarsko, vse stranke morejo glasovati za to, da se izroči upravnemu odseku.

Le če smo jedini v tem vprašanju, bode se vis. vlada ozirala na željo ter konečno dovolila deželne zavarovalnice z obligatornim zavarovanjem in monopolom, kar bode gotovo v korist našemu prebivalstvu. (Živahno odobranje na levici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. februarja.

Štajerski deželni zbor je imel v petek 16. sejo. Občinski odsek je predložil načrt novega ubožnega zakona. Zbor nadaljuje razpravo o zakonu gledé povzdige živinoreje, in sicer o plemenskih bikih, licencovanju, premovanju itd. Pri § 31., ki določa, da politična okrajna oblastva izvršujejo kazenske določbe proti prestopkom, nasvetuje poslanec Posch, naj se kazensko pravo izroči občinam in ne oddaljenim političnim oblastvom. Ako občina izvršuje eksekutivno pravo, naj se jej dovoli tudi kazensko. Ta predlog podpirajo poslanci Hagenhofer, Wagner, Probošt in Bärnfeind; pri glasovanju je bil ta predlog odklonjen z 22 proti 13 glasovom. Vsled tega konservativni poslanci zapusté dvorano, zbor ni sklepčen. Deželni glavar obžaluje, da se razprava ne more nadaljevati.

Južnotirolsko vprašanje. Razna uradna poročila izražajo mnjenja, da velja abstinenca italijanskih poslancev samo za sedanje zasedanje in da se prihodnjega zasedanja udeležé polnoštevilno. Trdi se tudi, da je južnotirolsko prebivalstvo že uvidelo slabe posledice abstenenčne politike. Jednako upanje goji tudi že koalicijska vlada; le vprašanje navstaja, je li res tirolsko namestništvo sedaj bolj poučeno o ljudskem mnjenju, kakor je bilo poprej?

V galiskem deželnem zboru se je te dni dogodilo nekaj podobnega, kakor nedavno v češkem deželnem zboru. V zadnji seji se je zbornica posvetovala o lovskega zakonu. Poslanci ljudske stranke so stavili več dostavkov, katere je pa zbornična večina kratkoma odklonila. Po daljšem prepiru so imenovani poslanci zapustili zborovalno dvorano ter se v kljub prigovarjanju nekaterih poslancev niso hoteli vrniti. Zborovanje se je na to nadaljevalo, akoravno zbor ni bil sklepčen. Nekateri listi se zelo hudujejo nad tem činom in pravijo, da so ravnali zelo nespametno. Iz tega je razvidno, da vladajo v Galiciji še vedno take razmere, v katerih tlačnemu ljudstvu ni mogoče doseči ugodnih uspehov.

V ogerski zbornici se je vnela v petek živahna debata gledé matričnega vodstva. Več poslancev je zahtevalo, naj občine same prevzemo stroške za matrično vodstvo, ker bi sicer bila vlada preveč obtežena z novimi, ogromnimi stroški. Dalje so se nekateri pritoževali nad mnogimi nerednostmi, katere provzročujejo dotični uradniki. Minister Perczel je skušal pojasniti, da sedaj posamezne občine še ne morejo prevzeti omenjenih stroškov, ker imajo nastavljeni uradniki premalo opravila in bi se lahko reklo, da zastoj uživajo odmerjene dohodke. Gledé nerednostij je omenil, da je ta naprava še zelo mlada, in bodo še-le mnogotere izkušnje pokazale potrebne preosnove. — Vidi se, da liberalnim mažarom že sedaj preseda civilno matrištvo, za katero so bili poprej tako vneti in od katerega so pričakovali vse najboljše.

Srbski radikalci so sklenili, da bodo znova napeli vse moči na političnem polju, in je dotični osrednji odbor izdal izjavo, v kateri se v štirih točkah natančno označujejo spremembe njihove taktike. V izjavi se najpreje povdarja, da mora biti Srbija vedno pripravljena na zunanje vedno resneje dogodke, in da mora vediti, kje ima iskati prijateljev. Radikalna stranka si je konečno v svesti, da je kralj prepričan o nezmožnosti nevtralne vlade in da je njegova moč le v ljudstvu, in je vsled tega odklonil vsa vabljenja nasprotnih strank ter s tem preprečil

vse intrige, ki bi pospeševale razpor mej njim in ljudstvom.

Črnogorski knez Nikolaj že dalje časa nevarno boleha za vnetjem in se nahaja v oskrbi nekega zdravnika iz Kotora. Trdi se, da se poda, ko bi bolezen še nadalje trajala, na Dunaj, koder se bode posvetoval z ondotnimi zdravniki.

Francija. Ministerski svet se je posvetoval dné 30. jan. o državnem proračunu za leto 1897, ki se ima predložiti poslaniški zbornici. Mej posameznimi točkami proračuna je najznamenitejši dohodninski davek. Kot eksistenčni minimum se je določila svota 2500 frankov, ki se toraj še ne obdači. Stopnjevalni davek je odmerjen naslednje: do 5000 frankov čistega dohodka je plačati jeden, do 10.000 frankov dva, do 20.000 frankov tri, do 50.000 frankov štiri in od 50.000 frankov nadalje pet odstotkov. Novi dohodninski davek bode donášal državi približno 150 milijonov frankov na leto. Kar je dobrega v tej predlogi, je to, da je eksistenčna, neobdačena svota čistih dohodkov odmerjena tako, da je z njo vsaj deloma mogoče izhajati.

Razmerje mej Francijo in Vatikanom, kakoršno vlada sedaj, je sv. Očetu jako neljubo. Vsled tega je sklenil v posebni okrožnici na francosko vlado pojasniti želje katoliške cerkve. Poleg tega je pa pozval k sebi nadškofa bordoškega kardinala Lecot, s katerim se bode posvetoval o francoskih verskih razmerah ter ga nato odposlal k francoski vladi. Izvolitev imenovanega kardinala pozdravljajo mnogi krogi zelo simpatično in upajo, da se mu bode posrečilo, doseči ugodne vspehe za katoliško cerkev na Francoskem.

Militarizem v Nemčiji zahteva vedno bolj ogromne stroške, vendar pa skuša vlada to prikrivati, kolikor največ mogoče. Pred štirimi leti je dovolila zbornica za nakup vojaškega vežbovališča 14 $\frac{1}{2}$ milijonov mark, toda treba je bilo šteti celih deset milijonov več. S tem denarjem pa se je šele poskrbelo za 4., 8. in 9. oddelek, kje so pa še ostali? Očividno je, da je vlada navlašč zahtevala skoro polovico manjšo svoto od državnega zbora, ker je dobro vedela, da bi se ji ne dovolila cela ogromna svota. Sedaj je prostor že kupljen in storjeni korak se ne da več popraviti. Na ta način, ki se sme imenovati po vsej pravici očividna prekana, si vlada nikakor ne more ohraniti priljubljenosti prebivalstva.

Iz Kube dohaja sedaj zelo malo poročil in zdi se na prvi pogled, da vlada na tem otoku najlepši mir. Glavni governor Weyler zbira svoje vojne moči, ki štejejo skupno nekako 135.000 mož. Nasprotno se pa tudi vstaši na tistem prav dobro organizujejo in se pripravljajo na odločilen boj. Po nekaterih poročilih dobivajo vstaši vedno več močij od svojih zaveznikov in bodo toraj razpolagali nad precejšnjim številom dobro oboroženih bojnikov.

Italijani v Afriki. O dogodkih v Abesiniji dohajajo iz Massave tako nejasna poročila, da nihče ne more posneti iz njih natančnih podatkov. Posebno „oprosčenje“ iz Makalle se slika tako nejasno, da še sedaj ni dognano, pod kakimi pogoji se je to izvršilo. Po pravici opominja „Esercito Italiano“ prebivalstvo, naj nikar preveč ne izraža simpatij za italijansko armado, ker je to do sedaj popolno neumestno. Omenjeni list pravi nadalje, da mora biti poprej jasno, pod kakimi pogoji je Galliano ostavil Makallo in kje so se stavili dotični pogoji, v Rimu, Adigrati ali v Makalli. Konečno mora Galliano natančno poročati, v kakem položaju se je on takrat nahajal in iz kakega vzroka je moral izročiti devet častnikov Meneliku za poroke. Menelikov načrt je toraj popolnoma nejasen; le toliko je gotovo, da ima dobro organizovano armado, ki se lahko meri z nasprotnikom.

Razgled po slovanskem svetu.

Hrvati i mažarska kultura.

Iz Zagreba, 20. jan.

V poslednjem svojem govoru je omenil hrvatski posl. Tomašić na ogerskem saboru tudi moč mažarske kulture, katerej bi se imeli pokloniti tudi Hrvati. Do zdaj smo čuli omenjati moč mažarske kulture le od mažarskih govornikov, ki že dlje časa širijo po časopisih mnjenje, da so Mažari s svojo kulturo poklicani, da preporode iztok. Celo v svečanej sednici mažarske akademije se je tako izrazil poznati Kallay. Hrvati do najnovejšega časa niso bili sporazumni s to razlogo o moči mažarske kulture iz tehtnih razlogov, ali zdaj se je pa našel junak, ki je priznal v imenu Hrvatov prvenstvo mažarski kul-

turi, katere naj bi se tudi oni dragovoljno oklenili. Čudnega to seveda ni nič po njegovih nazorih, kajti če so Hrvati in Mažari jeden političen narod, kakor on trdi, potem morejo imeti tudi splošno seveda mažarsko kulturo. Da so Mažari in Hrvati po narodnosti dva različna naroda, to po mnenju dr. Tomašića ni nobena zapreka, da sprejmo zajedniško kulturo; Mažari naj samo skrbijo, da se iz hrvatske odstrani nemški upliv. Čim se to zgodi, pridobljeni so Hrvati za mažarsko kulturo ter se bodo tudi mažarski učili. Hrvati so sicer Slovani, ali imajo zapadno kulturo, a po veri so katoličani ter tako bolj blizu Mažarom nego ostalim jugoslovanskim sosedom, s katerimi se ne bodo mogli nikdar zjediniti. Tudi zgodovina to uči, pravi dr. Tomašić, da so bili Hrvati vedno odcepljeni od svojih bratov Slovanov, a čvrsto zvezani z Mažari ne samo po državi, nego tudi po kulturi. Tako trdi dr. Tomašić ob jednem dve neresnici. Hrvati so se večkrat zjedinevali s sednimi Slovani s Srbi in Slovenci v obrambo svojih dežel tudi še potem, ko so se bili zjedini z Mažari, a da ne govorimo o dogodkih za časa samostalne hrvatske kraljevine. Dr. Tomašiću je gotovo poznata bitka na Kosovem polju. Tam so se borili Hrvati s Srbi proti Turkom in kolikokrat še kasneje s Slovenci. Tukaj ni prostora dovolj, da bi naveli vse zveze, katere so sklepali Hrvati s Srbi in Slovenci od najstarejših časov do današnjosti. Samo to trdimo, da jih v tem podjetju ni prečila niti različna vera, niti različna kultura, ker je jedna in druga krščanska, četudi jedna z obilježjem zapadnim druga pa z istočnim. To pa ne more nas deliti v oni meri, kakor misli omenjeni govornik, ki more biti prepričan o tem, da se moremo v kljub našim domačim prepričanjem vendar zjediniti za obrambo našega bitja, pa naj spletarijo proti nam naši sosedje, in sicer v prvem redu Mažari, kakor jih je volja.

Dr. Tomašić trdi, da je naša kultura zapadna; temu ne oporekamo, pač, pa da bi Hrvati bili dobili to kulturo iz Mažarske. Kultura hrvatska je mnogo starejša nego mažarska, pa tudi mnogo večja, tako da daleč prekosi mažarsko. Ta kultura je izrasla na domačih tleh ter se deloma pomnožila po vplivu iz sosednje Italije početkom 15. stoletja. Mažarska kultura pa je tuja, posebno novejša večidel zmes različnih kultur. Hrvatska kultura je pristopa že po jeziku vsem tako mnogobrojnim našim sosedom na severu do julskih alp, na iztok pa do Carigrada. — Kaj ni potem takem hrvatska kultura v prvem redu pozvana, da se širi na iztok mej svoje sorodnike, ne pa mažarska, katera je nerazumljiva že po jeziku svojem. Sodite trezno vsi, ki nam vsiljujete mažarski jezik in mažarsko kulturo, pa se morate prepričati, da imate krivo. Stara je pesem vseh Mažaronov in Mažarjev, da treba Hrvate odcepiti od Slovanov ter jih tem čvrsteje zjediniti z Mažari. Znajo vsi dobro, zakaj to delajo, namreč da oslabe kulturno moč hrvatskega naroda in njegov vpliv na sosede ter sebe postavijo na njihovo mesto. To se jim pa ne bode posrečilo, četudi imajo zdaj vso politično moč v svojih rokah.

Hrvatski opozicijski listi so vsi strogo obsodili ta najnovejši napad na hrvatski narod od hrvatskega poslanca, kar se seveda ne moremo čuditi. Vladni listi seveda za zdaj še ne tolmačijo tega govora, pač pa so ga priobčili po stenografičnem zapisniku. Demonstracijam se ne čudijo, češ, da so jih zakrivilo opozicijski časopisi, ker so tako ostro pisali proti temu poslancu in njegov govor obsodili, ki je vendar (seveda po mnenju Mažaronov) tako ugodno deloval na Hrvate. To je, rekel bi, druga zašuvnica za vse poštene Hrvate, ki še nekaj drže do narodnega dostojanstva in se niso še pogreznili v kalužo breznačajnega mameluštva. In takemu ravnanju da se ne protivi hrvatski narod?

Cerkveni letopis.

Shod Salezijanskih sotrudnikov

vršil se je dne 29. januarja v mali dvorani „Tonhalle“ po napovedanem vspredu. Po slovesni sv. maši v št. Jakobski cerkvi, katero je opravil mil. g. prelat dr. A. Čebašek, in cerkvenem govoru načelnika shodu, gosp. kat. J. Smrekarja, pričelo se je zborovanje ob 10. uri. Predsedoval je shodu dopoldne in popoldne mil. g. prošt dr. L. Klofutar, kateri je s tem dokazal, kako zelo se zanima za Salezijansko delovanje.

Pozdravil je zborovalce najpreje mil. g. prelat dr. Čebašek, povdarjajoč, kako je katoliška Cerkev vedno skrbela za svoje otroke, vedno pomagala tam,

kjer se je pokazala največja potreba, in tako je ustanovila razna društva za zapuščeno mladino, kakor so Boskovi zavodi. Želel je k sklepu shoda blagoslova božjega.

Nato je poročal o Don Bosku v dobre pel ure trajajoči razpravi dr. J. Debevec. G. kanonik Flis je razkladal namen shoda, kateri je: da se združimo v obrambo sv. vere, v obrambo mladine, kakor se združujejo sovražniki zoper cerkev. G. prof. dr. Janežič je razpravljal o dvojni vzgojevalni poti ter kazal prednosti oviralne, katero je rabil Don Bosko. Dopoldne se je s tem zaključil shod. Bilo je precej odličnih udeležencev, deželni poslanci: preč. gg. dekan Kajdiž, župnika Ažman in Schweiger, g. vodja Povše, g. Zelen, mnogo čt. gg. duhovnikov z dežele; zapazili smo mej poslušalci tudi nekaj odličnih svetnih odgojiteljev mladine.

Popoldnansko še večje število udeležencev shoda je pokazalo, da se je zjutraj vzbudilo zanimanje. — Poročal je najpreje načelnik sam o dosedanjem delovanju v prosep družbe Salezijancev, kaj se je namreč storilo za zgradbo zavetišča, kar je govoril v imenu predsednika onega društva, preblag. gosp. Jos. Merka, c. kr. vladnega svetnika, kateremu je v imenu zborovalcev izrekel zahvalo za trud in požrtvovalnost; priporočal je potem družbo salezijanskih sotrudnikov: ud postane lahko vsak, in kdor ne more ničesa dati, da pomaga vsaj z molitvijo. Nastopil je nato velč. g. dr. Janez Krek. Pet globokih in visokih mislij je povzel iz Don Boskovega delovanja: 1. Človeštvo je jedna sama velika družina, ne pa Italijan za-se, Nemec za-se, Francoz za-se itd.; Salezijanci obsejajo vse narode s svojimi zavodi; 2. socialni pomen molitve, katero zahteva naša narava sama, ker vsaka stvar teži po svoji popolnosti, človek po svetu dosega popolnost le v Bogu, in odtod njegovo hrepenenje po Bogu; pri tej točki je slovesno protestoval gosp. govornik proti besedam dež. poslanca Globočnika v torkovi seji, ki je božjo pot jednačil s potjo do notarja; 3. etiški pomen dela: vzemi delavcu vero, vzel si mu veselje do dela; 4. socialni pomen duhovnikov; 5. modri način vzgojevanja Boskovega: najpreje mora biti za telo toliko preskrbljeno, da more živeti, potem se lepo razvija višje, dušno, krščansko življenje. Zato se peča duhovnik tudi s podrobnostmi soc. vprašanja. Slednjič nam je razvil g. stolni vikar M. Mrak svoje nazore, in nasvete glede na organizacijo Salez. sotrudnikov, kateri so bili res praktični. Prav bi bilo, da bi se bil vnel podrobnejši razgovor o tej stvari. G. načelnik je sklenil shod s primernim nagovorom. Dal Bog, da bi obrodil obilo sadu! Lahko se reče o salezijanskih sotrudnikov družbi: Bog hoče!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. februarija.

(Et meminisse juvat!) Z Gorenjskega se nam piše: V deseti seji kranjskega deželnega zbora je gospod poslanec Zelen pri razpravi o prisilni legalizaciji omenil, da ljudje mnogokrat nimajo toliko časa, da bi vsak čas hodili k oddaljenim sodiščem, kjer bivajo notarji, na kar je posl. Globočnik vzkliknil: „Za božja pota imajo čas!“ — Iz teh besedij prav živo odseva versko prepričanje imenovanega poslanca posebe in liberalne stranke v obče. Ni je stvari, ki bi bila našim liberalcem tako neljuba, kot je jedinozveličavna katoliška vera. Kar je količjak s to vero v zvezi, to je njim trn v peti. Brez vsakaterrega programa životari ta stranka med nami in žalibog, da je še vedno nekaj zaslepljenec, ki korakajo za njo. Da ta stranka verskega programa nima, je umevno. Vsem njenem javnem delovanju se kaže liberalno načelo, ki vršiči v izreku: Proč s cerkvijo! Da stranka nima gospodarskega programa, mora priznati vsakdo, kdor le količjak pozna razmere. Kar je v prosep nižjih slojev naroda, temu liberalna stranka gotovo nasprotuje. Sklicuje se rada na svoj narodni program. A če nam bo ta stranka varovala narodnost, izgubimo jo gotovo kmalu. Najboljši dokaz za to trditev je njeno koketovanje z ljubljanskimi Nemci in socialnimi demokrati. Liberalci trdijo, da je narodnost na prvem mestu, da je absolutna, in se bratijo s socialisti, ki trdijo, da ne poznajo nikake narodnosti, da je vsaka narodnost od njih prokleta! Ljudje, ki se naudušujejo za ab-

solutno narodnost, in ljudje, ki preklinjajo vsakotero narodnost, podajajo si roke v bratsko zvezo! Umeji to, kdor more! Lažje pa je umeti, da poslancu Globočniku tudi obiskovanje božjih potij ni ljubo. Naše preprosto ljudstvo ima globoko vkoreninjeno ljubezen do Matere Božje. Na mestih, kjer se je Njena materinska ljubezen več kot jedenkrat čudovito v raznih potrebah in stiskah življenja pojavila, na teh mestih išče preprosto verno ljudstvo tako rado utehe in pomoči. In ne išče je zastoni! — Čemu razmotrivati zadevo dalje, ko je jasna ko beli dan. Kdor ima še količjak vere, ni mu treba vcep-ljevati v političnem listu ljubezni do vzornice človeštva; brezvercev pa tudi te vrste ne bodo spame-tovale. Tudi o naših božjih potih velja, kar mora priznati celo decent pornografije, zloglasni Zolla, o Lourdu, rekoč: „Vzemite francoskemu narodu Lourd in vzeli ste mu najlepše ideale!“ — Prav tako kličemo mi našim liberalcem: „Če vzamete slovenskemu narodu ljubezen do Marije — ker naša božja pota so skoraj vsa mesta izkazanih čudovitih Mari-jinih dobrot — potem ste mu vzeli ne samo naj-blažje ideale, vzeli ste mu to, kar mu nameravate vzeti, namreč vero!“ — Ad vocem: Lourd! Kranjski notar Globočnik zabavlja zoper božja pota. To je zanimivo! Gospod notar, ali Vas ne spominja ime Lourd na neko zadevo, ki je tudi v zvezi z božjim potom? Ne maramo stvari razpravljati v javnosti, a razumeli bodete, kaj hoče reči pisalec teh vrst, ki Vas pozna. Spomnite se za nekaj let nazaj, spom-nite se na božjo pot Lourd in na njo, ki je „zdravje bolnikov“, spomnite se pa tudi na to, da ste po prejetih dobrotah javno smešili božja pota! To ni lepo!

(Promocija.) Gospod Ivan Geiger iz Košane pri Postojni, bivši sekundarij v ljubljanski deželni bolnišnici, promoviran bil je dne 31. jan. t. l. na c. kr. dunajski univerzi doktorjem vsega zdravilstva.

(Predavanje prof. Franketa o ribarstvu.) V petek, 7. t. m., ob 8. uri zvečer predaval bo prof. Franke v salonu gostilne pri Maliču (Stad Wien) o nekaterih točkah ribarskega gospodarstva. K udele-žitvi vabijo se uljudno posestniki ribjih vodâ, najem-niki ribarskih okrajev in v obče prijatelji ribarstva in ribolovnega športa.

(Deželna komisija za agrarne operacije.) Pra-vosodno ministerstvo je imenovalo svetnika deželnega sodišča, g. viteza Strahla namestnikom imenovane komisije.

(Dnevni red XII. seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani) dne 4. februarija 1896. l. ob 10. uri dopoldne. 1. Branje deželno-zborskega za-pisnika XI. seje dné 31. januarija 1896. 2. Na-znanila deželno - zborskega predsedstva. 3. Priloga 46. Poročilo deželnega odbora glede prenaredbe mej selske občine Moste in mesta Ljubljane. 4. Ustna poročila finančnega odseka o prošnjah, in sicer: a) županstva v Trebnjem glede brezobrestnega poso-jila 3000 glđ. za nakup hiše za stanovanje učitelja; b) učiteljeve vdove Pirnat Jožefe za zviksanje po-kojnine oziroma za miloščino; c) Mihaela Hladnika, posestnika v Vadičah pri Kovorji glede podpore za nakup živine; d) šolskega vodstva in krajnega šol-skega sveta v Šturiji gledé podpore za napravo vod-njaka na šolskem vrtu; e) kmetijske podružnice v Logatcu za podaljšanje podpore 500 glđ. za raz-stavo. 5. Ustno poročilo upravnega odseka o med okrajne ceste uvrščenem občinskem potu, ki se za-čenja na severnem koncu Kostanjevice pri Zagrebški državni cesti in drži na okrajno cesto Novomesto-Meršečavas Krško poleg Zameškega. 6. Ustno poro-čilo upravnega odseka o prošnji županstva v Ra-folčah za rešitev prošnje glede naprave vodovoda v Verhovljah. 7. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva v Praprečah, okraj Litija, za uvr-stitev občinske ceste od sv. Lorence do vasi Stranje med okrajne ceste. 8. Ustno poročilo upravnega od-seka gledé ugovora več posestnikov iz Gorij zarad odklonitve zgradbe ceste iz Rečice v Spodnje Gorje. 9. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji ob-čin Velike Lipljene in Videm za boljšo cestno zvezo z okrajno cesto pri Ponikvah, oziroma s kolodvorom v Dobropoljah.

(Slovensko gledališče.) Pisati posebno obširno o sobotni predstavi, dejalo bi se vodo nositi v Ljub-ljanico. Trobilo se je že od raznih strani o nalogi

našega gledališča, in nikdar bi ne pričakovali so-botnega njegovega vzleta. Slovensko gledališče se je s predstavo operete „Deset deklet, a za nobene moža“ postavilo na stališče nemških provinci-jalnih gledališč. Slov. gledališče pa ni tako pro-vincijalno gledališče, ono je z a v o d slovenskega n á r o d a, ki ima vse drugačen namen. Že ko smo čuli dobre operete „Mesečnica“, „Vzbujeni lev“ i dr., smo si želeli vedno dalje in dalje in konečno napredek res dosegli — včeraj pa tako globok pa-dec. Vsaka predstava mora po kakovosti kazati na napredek; s katero prejšnjih predstav naj pa pri-merjamo slovesno ekserciranje mnogobrojne rodo-vine Petelinčkove? Primerja naj intendantca sama, ki ima na vesti napredek slov. gledališča. Ako se je hotelo z odra občinstvu pokazati, da je predpust tu, naj bi se to ne bilo storilo z opereto, ki s svojo pretiranostjo more izvabiti le prisiljen smeh. Ne verujemo, da bi veščaki godbo te operete „šteli mej najboljše Suppejeve skladbe“. Razun „maršev“ se v tej muzikalni igrači ne dobi kaj posebnega za uhó, kaj še le za sreč, in da bi opereta ne bila za-mašena s hišno „akademijo“ rodovine Petelinčkove, pri kateri nas je navdušila gospica Ševčikova s Smetanovo „Pesmijo škrjančkovo“, bi dobila prav malo odkritosrčne pohvale. Predstavljanje take „cir-kusmässig“ operete je nevredno sedanjega slov. gledališča! Laskavo je omenjati očeta Petelinčka g. Inemana. — V t o r e k je benefična predstava priljubljenega tenorista g. Purkrabeka. Poje se: „Tru-badur“. — V četrtek je bilo gledališče dobro obi-skano, v soboto so pa prazni prostori kazali, kako nesrečna je bila ideja predstavljati pri nas tako opereto.

(Ogenj.) Z Breznice. V nedeljo dne 2. febru-varijske zvečer okrog 9. ure je pričelo goreti na podu „Pižve“ hiše v Zirovnici. Zgorele so tri hiše s hlevi vred. Pri prvi hiši jim je zgorelo prav vse, rešili so si le življenje. — Tudi pri drugih dveh hišah, namreč pri Mežnarju in pri „Krevlju“ je zgorelo mnogo obleke, žita in drugega blaga. Zavarovan ni bil nihče. Zelo hudo se je opekla 26-letna dekle Marija Legat, in ni veliko upanja da bi okrevala. — Na pomoč so prihitele požarne brambe iz Be-gunj, Radoljice in Grada, ki so se mnogo trudile, a manjkalo je vode. — Kako je nastal ogenj, ali po hudobiji ali po neprevidnosti, se ne ve. — Po-gorelci so pomoči zelo potrebni in jih priporočamo zlasti na ptujem živečim Brezničanom.

(Efektno tombolo) je za l. 1896 dovolilo fin. ministerstvo prostovoljnemu gasilnemu društvu v Mokronogu. Izdalo se bo 500 kart in se bo de-čisti dobiček uporabil za napravo gasilnega orodja.

(Tat.) Iz Mengša, 2. febr. Tatvine so zadnji čas že kar na dnevnem redu. Tudi v Megšu po-častil je s svojim pohodom g. kapelana L. Z. in vzel si v spomin na mizi ležečo zlato uro z veri-žico, katero je pa g. kapelan po prestanku štirih ur zopet nazaj dobil. Žandarmerijski vodja Kolb ima zares dober nos, ker je uzmoviča blizu Črnuč vjel. Tat je še mlad čevljarski pomočnik z imenom „Amandus Morocutti“, doma iz Beljaka. Sedaj bo imel čas premišljevat, kje si bo dobil v prihodnje zlato uro, ako se bo hotel z njo postavljati. — Je že smola!

(Srečni igralci!) V neki krčmi igrali so trije možaki, dva gospodarja in jeden popotnik, igro „domino“. Konec je bil tak, da so vsi trije — do-bili. Ker je zagonetka nenavadno redka, zato rešitev takoj. Da ne bo nihče obdeloval um in tratil zlati čas, povem: Popotnik dobil je od gospodarjev denar, a gospodarja od popotnika — uši!

(Rešilno taliho) v znesku 15 glđ. je priznala deželna vlada Antonu Brodniku iz Predstrug, ker je 21. oktobra l. l. rešil iz vode otroka Josipa in Antona Zgajnarja s Ceste.

(Samomor.) Včeraj zvečer je stal neki revno oblečen človek na peronu južnega kolodvora pred prihodom mešanega vlaka. Ob prihodu vlaka se je podal naglo na železniško progo, koder ga je vlak povezil in takoj usmrtil. — Ustrelil se je včeraj popoldne tukajšnji trgovski pomočnik Karol Pisačič iz dosedaj neznanega vzroka. — Dva samomora v jednom dnevu je jako žalostno znamenje za Ljub-ljano!

* * *

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Nemški prenapetneži), s katerimi se je koroškim Slovincem boriti za vsako trahico narodne ravnopravnosti, kažejo vso svojo surovost večkrat po raznih pojavih v nemškonacionalnih listih. Tako so se zadnjič pokazale „Kärntner Nachrichten“ pišoč: „Die Grossmauligkeit (kako olikano!) der slavischen Presse wird durch das „Agramer Tagblatt“, einen der ärgsten panslavistischen Blätter vom 4. d. M. glänzend illustriert. Das Blatt, das selbst Venedig als eine Gründung der Slovenen bezeichnete, hat nun in der obengenannten Nummer von der „slovenischen Stadt Villach“ gesprochen. Der Redacteur dieses Blattes scheint noch nie einen Ochsenziemer (tako!!!) zu Gesicht bekommen zu haben, sonst würde er doch ein wenig vor solchen gewagten Behauptungen zurückschrecken.“ — Komentara ni treba h takemu izbruhi „kulture“, ki se Slovincem dan na dan ponuja od nasprotne strani! Fej!

(Iz Celovca) dne 31. jan. Nevarno boleha vč. g. župnik Janez Einspieler v Ukvah. Ze dolgo boleha jočemu č. g. župniku A. Brežan-u na Djekšah se je bolezen shujšala, da ni več upanja, da bi zopet okrevail.

(„Südmark“ in kor. dež. zbor.) Nebodijetreb „Südmark“ beračila je tudi letos za podporo pri kor. dež. zboru. Finančni odsek je prošnjo odklonil. V zboru samem je dr. Steinwender zagovarjal „Südmarko“ in besedoval za podporo. Odgovoril mu je takoj slov. posl. Muri, ki je pokazal na krivične težnje nasprotnega društva. Njemu je zbor pritrdil s tem, da prošnje ni dovolil! Sedaj nastalo bode zopet glavno javkanje po nemško-nacionalnem taboru, kako „nazadnjašk“ je kor. deželni zbor. Slobodno jim!

Društva.

(Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) priredi pondeljek 3. februarja t. l. ob 1/8. uri v Narodnem domu tretji društveni shod v letošnji sezoni. Na dnevnem redu je pogovor o vladnem načrtu novega stavbinskega reda za Ljubljano. Z ozirom na velezanimivo točko dnevnega reda pričakuje odbor udeležbe vseh Ljubljanskih pravnikov.

Telegrami.

Dunaj, 2. februarja. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy je dospel včeraj zvečer iz Budimpešte in bil pri cesarju v avdijenci.

Dunaj, 2. februarja. Ministerski predsednik prof. Badeni je odpotoval danes zvečer, finančni minister pa že popoldne v Bu-

dimpešto. Poljedelski minister grof Ledebur odpotuje v torek.

Dunaj, 3. februarja. V današnji seji deželnega zbora je naznanil ces. namestnik v ime vlade, da bode ta takoj v prvi seji državnega zbora predložila načrt zakona o kmečkih zadrugah s posebnim ozirom na kulturne razmere posamnih kronovin. V načrtu se bode posebno povdarjalo avtonomistično načelo.

Zader, 2. februarja. V včerajšnji večerni seji deželnega zbora so se po daljši, zelo burni debati odobrile izvolitve vseh deželnozbornih poslancev.

Levov, 2. februarja. Vsled snežnih zametov je priletel osobni vlak št. 16 na progi Hluboček in Jezierna na prazni železniški stroj. Stroj sta nekoliko poškodovana, izmed potnikov se pa nikomur ni zgodilo nič žalega.

Levov, 3. februarja. Vsi tukajšnji tiskarji so pričeli danes štrajkati. Dnevnik so izšli v manjših oblikah.

Budimpešta, 3. februarja. Zunanji minister Goluhovski, ministerski predsednik grof Badeni ter ministra Bilinski in Glanz so dospeli iz Dunaja.

Sredec, 2. februarja. Princ Ferdinand je dospel včeraj zvečer iz Dunaja. Govori se, da namerava v kratkem objaviti prebivalstvu pismo, v katerem bode pojasnil svoje namene.

Pariz, 3. februarja. V vasi Malenvrier se je udril včeraj del svoda ondote cerkve mej božjo službo. Štiri osebe so ubite, 60 težko ranjenih.

Madrid, 2. februarja. „Agence Fabra“ poroča: Po zadnjih brzojavnih poročilih iz Kube so se sprijeli španjski vojaki pri Cautao z večjo četo vstašev ter jih po daljšem boju zapodili v beg. Vstaši, ki so izgubili

40 mož, so na to požigali nasade in bivališča.

Madrid, 2. februarja. Razna poročila trdijo, da je osrednja vlada ameriških zveznih držav evropske velemoči prosila, naj pripoznajo vstaše na Kubi kot samostojno vojno moč, ter zatrjevala, da nima ž njimi nikake zveze.

Carigrad, 2. februarja. Pogajanja glede izročitve Zeituna se nadaljujejo. Akoravno vlada mej obema strankama nekako nesporazumljenje, upajo vendar konzuli, da se kmalu zaključijo posvetovanja.

Tuji.

31. januarja.

Pri **Slonu**: Gorup, Jokl, Weissberg z Dunaja. — Schelesnik, Oswald iz Kočevja. — Swoboda, Stampf iz Prage. — Ogoreutz iz Novega Mesta. — Kohn iz Budimpešte. — Fuchs iz Liesing-a. — Faidutti iz Trsta. — Turinetti iz Milana. — Hafner iz Zagorja. — Novak iz Železnikov.

Pri **Maliču**: Mayer, Pekarek, Frimmel z Dunaja. — Braumann iz Monakovega. — Gorup iz Trsta.

Pri **Lloydu**: Trevn z Jesenice. — Rožič iz Kamnika. — Keržan iz Klevevža. — Weber iz Šopronja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
1	9. zvečer	745.2	—0.4	brezv.	jasno	0.0
2	7. zjutraj 2. popol.	746.9 746.7	—7.0 +4.5	sl. vzh. "	jasno "	
2	9. zvečer	746.7	—2.0	brezv.	jasno	0.0
3	7. zjutraj 2. popol.	747.4 749.5	—6.8 +1.4	sl. jvzh. sl. sevzh.	megla oblačno	
Srednja temperatura 1. in 2. febr. —1.3° in —1.5° ozir. za 3.0° in 0.0° nad normalom.						

St. 3279.

Ustanova za vojaške sirote.

74 3-3

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoče leto **ustanovo** umrlega podpolkovnika **Josipa Sühnl-a** za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr. Prošnje za to ustanovo, do katere imajo pravico ubogi otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski, vložiti je tukaj **do konca meseca februarja letos**.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
27. dan januarja 1896.

Anton Wolf
Karolina Wolf roj. Wolf
poročena.

Ljubljana, dne 3. februarja 1896.

Mesto vsacega drugega namani.

85 1-1

priznано neobhodno potrebno
Sarg-ovo sredstvo za čiščenje zob je

mного **milijonkrat**
preizkušen in potrjen, zobnozdravilstveno priporočan kot najboljši
sredstvo za ohranitev zdravih in lepih zob.
Dobiva se povsodi. 710 30-9

Dunajska borza.

Dne 3. februarja.		Dne 1. februarja.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	101 gld. — kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. . .	150 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	135 . —
Skupni državni dolg v srebru	101 . 20 .	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. . .	— . — .	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . 50 .
Avstrijska zlata renta 4%	122 . 45 .	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 . — .	Rudolfove srečke, 10 gld.	23 . 75 .
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron .	101 . 45 .	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 . 45 .	Salmove srečke, 40 gld.	67 . — .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 45 .	Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 . 50 .	St. Genois srečke, 40 gld.	— . — .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron . .	99 . 10 .	Dunavske vravnave srečke 5%	128 . 25 .	Waldsteinove srečke, 20 gld.	52 . — .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1024 . — .	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878 . . .	105 . 50 .	Ljubljanske srečke	23 . 25 .
Kreditne delnice, 160 gld.	379 . 75 .	Posojilo goriškega mesta	112 . — .	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld. .	172 . — .
London vista	121 . 20 .	4% kranjsko deželno posojilo	98 . 60 .	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3435 . — .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 . 17 1/2 .	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 25 .	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld. . . .	474 . — .
20 mark	11 . 83 .	Priporitetne obveznice državne železnice .	223 . — .	Akcije južne železnice, 200 gld. sr. . . .	100 . — .
20 frankov (napoleonador)	9 . 60 .	„ „ „ južne železnice 3%	169 . 50 .	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	63 . — .
Italijanski bankovci	44 . 15 .	„ „ „ južne železnice 5%	131 . — .	Montanska družba avstr. plan.	85 . 25 .
C. kr. cekini	5 . 69 .	„ „ „ dolenskih železnice 4%	99 . 50 .	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	167 . 50 .
				Papirnih rubljev 100	125 . 75 .

Nakup in prodaja
zakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalandna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženja pri glavnici.